Ἐκδότης - Διευθυντὴς
ΚΥΡΙΑΚΟΣ Η. ΚΑΧΡΗΜΑΝΗΣ
Γραφεῖα Ἀκαδημίας 76
Τηλ. 622.681
Τυπογραφεῖον «Παρνασσίδες»
Σωκράτους 6 - Ἀθῆναι
Τηλ. 311-575

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΙΣΤΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ
12
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1965
ΕΤΟΣ Β΄-ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 22
Τιμὴ Φύλλου δρχ. 1.50
Ἐτησία Συνδρομὴ δρχ.50

ΝΕΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ

Ἄρθρον τοῦ κ. ΚΥΡ. ΗΛ. ΚΑΧΡΗΜΑΝΗ, Δικηγόρου — Πολιτευτοῦ

Σαταν̆ικόν, σατανικώτατον τὸ σχέδιον τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῆς Οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας, συνεπικουρουμένων καὶ βοηθουμένων ἀμφοτέρων, ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς σατανάδες τῆς γνωστῆς Καμαρίλας τῆς Αὐλῆς. Σαταν̆ικόν, γιατὶ ἐνῶ ἡ Δημοκρατία πνίγεται καὶ θάπτεται μόνον πρὶν γεννηθῆ,

ἐδῶ, εἰς τὸν ἄθλιον τ ό π ο ν μας, ἡ Δη-
πρὶν ἐμφανισθῆ, πρὶν φουντώση.....,
μοκρατία καὶ ἐγεννήθη καὶ ἐφούντωσε καὶ ἐγιγαντώθη εἰς τὴν βάσιν. Ὁ λαὸς ἐξύπνησε πλέον, δὲν ζῆ οὔτε μὲ ὄνειρα οὔτε μὲ χίμαιρες οὔτε καὶ μὲ ἰδέες. Ἐν πολλοῖς ξεύρει τί ζητᾷ, ξεύρει τί θέλει καὶ πρὸ παντὸς ξεύρει ν' ἀγωνίζεται καὶ ν' ἀγωνίζεται σκληρὰ διὰ τὰ δίκαια αἰτήματά του, δι' αὐτὰ ποὺ περιλαμβάνονται στὶς μαγικὲς καὶ θεῖες λέξεις, ποὺ λέγονται ἐπιστημονικῶς καὶ πολιτικῶς κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ Δημοκρατία...

Τὸν ἔμαθε καὶ τὸν ἐδίδαξεν ὁ Γεώργιος Παπανδρέου πὼς ἡ παιδεία εἶναι δωρεὰν καὶ πὼς ὅταν τὰ τέκνα του ἔχουν τὴ «μεγάλη σφραγῖδα τῆς δωρεᾶς, ποὺ λέγεται πνεῦμα, πρέπει νὰ εὑρίσκουν τὸν δρόμο τῆς μεγάλης των εὐδοκιμήσεως» καὶ ἐκτὸς τῶν ἄλλων τὸν ἐδίδαξεν ὁ ἴδιος αὐτὸς ἄνθρωπος τὸν λαὸν πὼς «τὸ φρόνημα εἶναι ἐλεύθερο καὶ μόνον ἡ παράνομος πρᾶξις διώκεται»...

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ὁ Γεώργιος Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ἐδίδαξε τὸ λαὸ τὰ δικαιώματά του. Εἶναι αὐτὲς οἱ σημερινὲς συνθῆκες τῆς ζωῆς. Ἄλλοτε ἡ ξενητειὰ ἦταν ζωντανὸς χωρισμός, σήμερα κατέστη ἕνα ὀλιγόωρον ταξίδιον, κάτι σὰν ταξίδι ἀναψυχῆς. Ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως κυκλοφοροῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ αὐτὰ σχεδὸν τὰ μισὰ κατάμεστα καὶ πλήρη ἐπιβατῶν πηγαίνουν κάθε χρόνο ἐλεύθερα καὶ ἀλωνίζουν ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη.

Τὰ τραῖνα, τὰ πλοῖα, τ' ἀεροπλάνα γεμᾶτα κόσμο καθημερινῶς, φέρουν σ' ἐπαφὴ τὸ λαό μας, μὲ ὅλο τὸν κόσμο, μὲ ὅλα τὰ πλάτη τῆς γῆς μὲ ὅλους τοὺς συνανθρώπους μας... Τὸ βιβλίο γίνεται προσιτὸ σὲ ὅλους μας, ἡ ἐφημερίδα μετὰ τὶς ἐκλογὲς τῆς 16.2.64 κυκλοφορεῖ σχεδὸν ἐλεύθερη, χιλιάδες νέων μας σπουδάζουν στὸ ἐξωτερικό, Ἰταλία, Αὐστρία, Ἑλβετία, Βέλγιο, Ζυρίχη, Πράγα, Λονδῖνο, Μόσχα καὶ λοιπά... Ἑκατοντάδες χιλιάδες οἱ ἐργάται καὶ οἱ μετανάσται μας παντοῦ ὅπου ὑπάρχει κόσμος καὶ ζωή... Καὶ ὅπως ὁ λαός μας δὲν εἶναι «χαζὸς» καθὼς τὸν φαντάζονται καὶ τὸν θέλουν οἱ σκοτεινοὶ καὶ οἱ ὁραματισταὶ τῆς πάλαι ποτὲ Μπανανίας, τὰ βλέπει ὅλα... τὸν πολιτισμὸ τῶν ξένων, τὴν τάξιν των, τὰς ἐλευθερίας των, τὸ πολίτευμά των, τὴν ἀρωγὴ τοῦ πολίτου ἀπὸ τὴ δημοκρατία τὴν ἡγεσία, τὴ βαρειὰ καὶ ἐλαφρὰ βιομηχανία, τὰ πάντα, καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα δὲν νοσταλγεῖ ὁ συμπολίτης, ποὺ πετιέται γιὰ λίγες ἡμέρες εἰς τὸ ἐξωτερικὸ ἢ μένει μόνιμα ἐκεῖ ἢ σπουδάζει σὲ ξένα πανεπιστήμια ἢ ἐνασχολεῖται ὡς ἐργάτης, ἔμπορος κ.τ.λ., παρὰ τὸ γαλάζιο οὐρανό μας, τὶς ἀκρογιαλιές μας ποὺ μένουν σὲ πρωτόγονη κατάσταση καὶ τὰ «ταβερνάκια» μας..., τίποτετ ἄλλο, διὰ τὰ ἄλλα καταλαμβάνει ὅλους μιὰ τρομερὰ ἀπογοήτευση, συνάμα δὲ καὶ μιὰ πικρία καὶ ἀγωνία μὲ τὴ σκέψη, τὴν ἐναγώνια σκέψη «ποῦ πᾶμε ἡμεῖς ἢ ποῦ πᾶμε;», θὰ ἐπιζήσωμε ὡς λαός;», «θὰ φτιάσουμε τίποτε, μὲ τὴν ἀκαταστασία ποὺ μᾶς δέρνει;».

Αὐτὰ ὅλα τὰ εἶδε καὶ τὰ βλέπει ὁ λαὸς μας καὶ ὄχι ἁπλῶς τὰ βλέπει ἀλλὰ ἄρχισε «σιγὰ σιγὰ» κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου, ἃς ἔκαμε καὶ σφάλματα ποὺ θέλουν νὰ τοῦ καταλογίζουν οἱ διάφοροι «ἀκατανόμαστοι προδόται καὶ ἀποστάται, νὰ προσπαθῆ νὰ εὕρη τὸ δρόμο του, πρὸς τὴν ἀρετή, πρὸς τὴν Δημοκρατία τὴν κοινωνικὴ καὶ τὴν Πολιτική... Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ εἶδαν οἱ ἐκμεταλλευταί του καὶ ἐταράχθησαν, ἐταράχθησαν κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν ῥῆσιν, σφόδρα, καί, ὡς λέγει ὁ Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης, σὲ κάποια στροφὴ τοῦ ποιήματός του «ὁ Βράχος καὶ τὸ κῦμα», ἀφοῦ ἔκαμαν τὴν πιὸ κάτω θλιβερὴ ἐρώτηση, «Ποιὸς αἴσαι σὺ κι' ἐτόλμησες, ἀντὶ νὰ μὲ δροσίζῃς, ἀντὶ μὲ τὸ τραγούδι σου τὸν ὕπνο μου νὰ εὐραίνῃς... ἐμπρὸς μου στέκεις φοβερὸ μ' ἀφροὺς στεφανωμένο;» κ.τ.λ., ἀνέκραξαν «πὼς ὅ,τι καὶ νὰ πράξετε, ὅ,τι καὶ νὰ κάμεται, ἡμεῖς θὰ σᾶς διαλύσωμε.

Ἔτσι αὐτοὶ μὲν ἐσοφίσθησαν τὸ «σατανικόν», ποὺ ἀνωτέρω λέγομεν σχέδιον, ἡμεῖς δὲ καλούμεθα διὰ νέους ἀγῶνας, νέους ἀνενδότους, νέα ἀντίσταση γιὰ τὴ Δημοκρατία. Τὸ σατανικὸ σχέδιο περὶ οὗ ἀνωτέρω συνίσταται εἰς τὰ ἑξῆς: Διὰ τὴν «ἐπιχείρηση ὑπάρχει ἄφθονο χρῆμα, χρῆμα μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἐξαγοράσουμε ὅσες ἠμποροῦμε συνειδήσεις, ὑπάρχουν «ὑφίτσια» παντὸς εἴδους, πρωθυπουργίες, ὑπουργεῖα μεγάλες θέσεις κ.τ.λ μὲ αὐτὰ λοιπὸν ξεκινᾶμε, νὰ σπάσουμε τὸν Παπανδρέου —νὰ τοῦ πάρουμε τὴν πλειοψηφία— νὰ σχηματίσουμε δική μας κυβέρνηση μὲ τὸ μαγικὸ ἀριθμὸν πάνω ἀπὸ 150, καὶ ἀφοῦ γίνῃ αὐτὸ προχωροῦμε εἰς τὴν ἀναδίπλωση τοῦ σχεδίου καὶ εἰς τὸν δεύτερο καὶ τρίτο γῦρο, πάντ αδὲ γιὰ ὅλα, «προβολή μας», ὁ κίνδυνος ἀπὸ τὸν κομμουνισμὸ καὶ τοὺς «Λαμπράκηδες...». Δεύτερος γῦρος εἶναι νὰ καθησυχάσουν τὸ λαὸ δι' αὐτὸ πλὴν ματαίως, θὰ ἐπιστρατεύουν καὶ θὰ πράξουν τὸ πᾶν, ὅπως οἱ βασιλικὲς περιοδεῖες, παροχὲς ἀφάνταστες ρουσφετολογία ἄνευ προηγουμένου καὶ ἐν συνεχείᾳ, ἀφοῦ θὰ ἐπιτύχουν, ὅπως προσπαθοῦν, πέταγμα «σὰν στιμμένες λεμονόκουπες» ὅλους τοὺς «κατεψυγμένους», θλιβεροὺς προδότας καὶ ἐγκαθίδρυση στυγνῆς καὶ ἀφορήτου δικτατορίας... μὲ οἱανδήποτε καὶ ὑπὸ οἱανδήποτε μορφήν. Χίλια χρόνια πίσω... Αὐτὸ εἶναι τὸ σατανικὸ σχέδιο τῶν ὑπονομευτῶν τοῦ Λαοῦ, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν τὸν αἰσχρὸ ρόλο τῆς συνεργείας, ἔπαιξαν οἱ γνωστοὶ ἀποστάται, τῶν ὁποίων ἡ παρουσία εἰς τὴν πολιτικὴν θὰ πρέπει ν' ἀποτελῇ τὸ ρῦπον, καὶ δι' αὐτὸ μετὰ τόσης μανίας ἐστράφημεν ἐναντίον των παρὰ τὴν προσωπικήν μας φιλίαν μὲ σχεδὸν ὅλους ἐξ αὐτῶν.. πολλοὶ τῶν ὁποίων καθημερινῶς μᾶς παραπονοῦνται διὰ τὴν ὀξεῖαν καὶ δριμυτάτην ἐπίθεσίν μας ἐναντίον των...

Πρὸ τῆς καταστάσεως αὐτῆς, ὁ Λαός, ἡ γενιά μας ποὺ εἶπεν «ὄχι» στὶς λόγχες τοῦ Μουσσολίνι καὶ στὴ Λαίλαπα τῶν Ναζί, ἡ ἴδια ἡ γενιά μας καλεῖται ν' ἀποτρέψῃ καὶ νὰ ἀνατρέψῃ τὰ ἰσχέδια τῶν συνωμοτῶν καὶ τῶν τυράννων τοῦ Λαοῦ μας.

Μὲ ὅλα τὰ μέσα, μὲ ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς μας ὀφείλουμε νὰ εἴπωμεν τὸ νέον «Ὄχι» εἰς τὸν νέον φασισμὸν — φασισμὸν ὄχι γιὰ τὴν Ἐξουσία, ἀλλὰ φασισμὸ ποὺ ἑτοιμάζει τὴν οἰκονομική μας ὑποδούλωση καὶ ἐξουθένωση — «Ὄχι» στὸ φασισμό, ποὺ θέλει νὰ μᾶς μεταφέρῃ στὴ θέση τῶν ζώων, ποὺ ἐνυπνιάζεται καὶ ὁραματίζεται νὰ κάμῃ τοὺς πλούσιους τῆς κλίκας πλουσιώτερους καὶ τοὺς φτωχοὺς νὰ μεταβάλῃ σὲ ράκη, ράκη ἀνθρώπινα καὶ ἐξουθενωμένα... Καὶ ἄλλοτε ἔχομεν γράψει πὼς «ἡ πάλη, μεταξὺ Λαοῦ καὶ τυράννων, εἶναι ἰσκληρὰ καὶ μεγάλη — μὰ στὸ τέλος νικοῦν οἱ Λαοί». Ὁ Λαός μας ποὺ δὲν λύγισε ποτέ, ὄχι μόνον δὲν θὰ λυγίσῃ, ἀλλὰ καὶ θὰ νικήσῃ καὶ θὰ θριαμβεύσῃ...

Σύντομα δὲ ἢ ἀργὰ θὰ στείλῃ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὅλους τοὺς ὑπονομευτὰς τῆς ἡσυχίας του, τῆς γαλήνης καὶ τῆς Δημοκρατίας, τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς, διὰ τὰ ὁποῖα ἀγωνίζεται, μάχεται καὶ μοχθεῖ... δι' αὐτὸ δὲν εἶναι μακρὰν ὁ καιρὸς ποὺ ἡ δημοκρατία καὶ ἡ ἐλευθερία θὰ εἶναι καὶ θὰ γίνουν οἱ πιὸ γλυκεῖς καρποὶ ποὺ θὰ θερίσουμε...

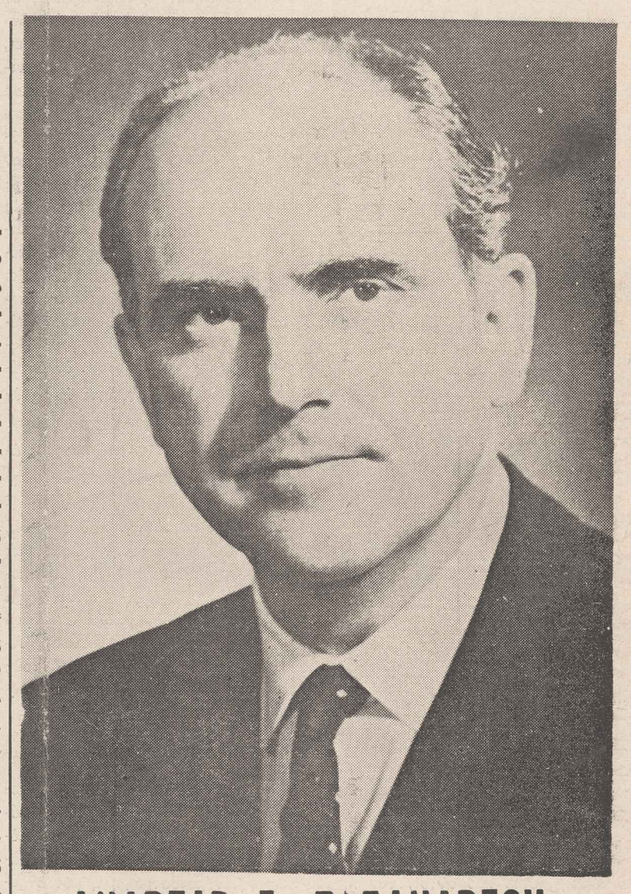

ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ὁ κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου, υἱὸς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Κ. κ. Γεωργίου Παπανδρέου, ἐγεννήθη εἰς τὴν Χίον τὸ 1919, ἀπεφοίτησεν τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1937—38 ἐφοίτησεν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Μεταβὰς κατόπιν εἰς ΗΠΑ συνέχισε τὰς σπουδάς του εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρντ, ἐξ οὗ ἔλαβε τὸ ἀνώτατον πτυχίον Α. Μ. τὸ 1942 καὶ τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα 1943. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του, τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Χάρβαρντ προσέλαβε τοῦτον ἀρχικῶς μὲν ὡς Διδάσκαλον τῆς Οἰκονομικῆς (1942—43), ἐν συνεχείᾳ δὲ ὡς Ὑφηγητὴν (1943, 46—47). Κατὰ τὰ ἔτη 1944—46 ὑπηρέτησεν εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Ναυτικόν. Ἐν ἔτει 1947, ἐξελέγη ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Μιννεσότα, ἔνθα ἐδίδαξε μέχρι τοῦ 1950, διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἔκτακτον αὐτοῦ καθηγεσίαν ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Νὸρθ — Οὐέστερν. Τὸ 1951 ἐξελέγη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Μιννεσότα καὶ τὸ 1955 ὁμοίως εἰς τὸ ἐν Μπέρκλεϋ Πανεπιστήμιον τῆς Κοιλιφορνίας, εἰς τὸ ὁποῖον ἔκτοτε παρέμενε μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεώς του ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον τὸν καλοῦν λόγῳ τῆς ἀξίας του καὶ τῶν ἱκανοτήτων ὁποτεδήποτε θελήσῃ νὰ ἐπανέλθῃ.

Κατὰ τὴν τριετίαν 1956—59 διετέλεσε καὶ κοσμήτωρ τῆς Οἰκονομικῆς Σχολῆς. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Μιννεσότα προσέφερε τὰς ἐπιστημονικάς του ὑπηρεσίας ὡς μέλος τοῦ παρ' αὐτῷ ἐργαστηρίου Ἐρευνῶν Κοινων. Σχέσεων (1949—1955). Διετέλεσεν ὡσαύτως κατὰ τὰ ἔτη 1952—55 μέλος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν.

Πέραν τῆς ἀκοιδημαϊκῆς ταύτης στοιδιοδρομίας διετέλεσεν οὗτος τὸ 1944 Τεχνικὸς Σύμβουλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας εἰς τὸ τότε συνελθὸν ἐν Μπρέττον Γοὺντς Δημοσιονομικὸν καὶ Νομισματικὸν Συνέδριον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Κατὰ τὸ 1957 ἦτο Σύμβουλος τῆς παρὰ τῷ Ἀμερικανικῷ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης Διευθύνσεως Ἀντιτράστ.

Ἐπὶ πλέον τυγχάνει τακτικὸν μέλος τῆς Ἀμερικανικῆς καὶ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, ἐπίτιμον μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τακτικὸν μέλος τῆς Οἰκονομομετρικῆς Ἑταιρείας.

Κατὰ τὸ ἀκαδ. ἔτος 1959—1960 ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ ὑποτροφίαν τῶν Ἱδρυμάτων Γκουγκενχάϊμ καὶ Φουλιπράϊτ.

Ἔχει δημοσιεύσει πλέον τῶν τριάκοντα σοβαρῶν Οἰκονομικῶν μελετῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1943—1960, μεγίστης σπουδαιότητος καὶ ἀξίας ὥστε ὁ μεγαλύτερος Οἰκονομολόγος τοῦ κόσμου ὁ κ. Ἔρχαρτ νὰ εἴπῃ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὅτι «μόνον τὸν Ἀνδρέα Παπανδρέου ἀναγνωρίζω ὡς τὸν ἄριστον εἰς τὰ οἰκονομικά, τὸν γραμμικὸν προγραμματισμὸν καὶ τὸν Οἰκονομικὸν Ὀρθολογισμόν».

Ὁ κ. Παπανδρέου τελευταίως παρεσύρθη ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἐκλογείς βουλευτὴς καὶ δὶς Ὑπουργός.

Ἡ «Δημοκρατικὴ Πίστις» θεωρεῖ τοῦτον ὡς σοβαρώτατον κεφάλαιον διὰ τὴν δημοκρατικὴν παράταξιν καὶ δι' αὐτὸ ἀφιερώνει δι' αὐτὸν τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμὰς εὐχομένη αὐτῷ τὰ βέλτιστα.

Κ.

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ!...

Ὄχι πλέον ἐκπροσώπους διὰ τὸ θεαθῆναι, ἐκπροσώπους ἀπὸ συναισθηματισμοὺς μὲ φωτογραφίες καὶ ἀπὸ φωτογραφίες. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ἔθνους μας, πρέπει νὰ εἶναι ἀγωνισταὶ διὰ τὸ λαὸ καὶ τὴ Δημοκρατία.

Νὰ ἔχουν μόρφωση τεραστία. Νὰ γνωρίζουν τὰ θέματα καὶ τὰ προβλήματα τῆς ἐκλογικῆς των περιφερείας, νὰ ἔχουν ζήσει τὸ λαὸ καὶ νὰ γνωρίζουν καὶ τὰ προβλήματά του.

Ὄχι πλέον νέα σφάλματα καὶ πρὸ παντὸς προσοχή, διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων γελοιοποιούμεθα καὶ εἰς τὰ μάτια τοῦ κόσμου, ὅταν στέλλωμεν εἰς τὴν Βουλὴν ἐκπροσώπους ποὺ δὲν εἶναι «τίποτα», ἐκπροσώπους γιὰ νὰ καταλαμβάνουν ἁπλῶς τὰ βουλευτικὰ ἑδώλια καὶ νὰ ροκανίζουν κυριολεκτικὰ τὴ βουλευτικὴ ἀποζημίωση στὰ κέντρα καὶ στὰ κλάμπς...

Καὶ κάτι ἄλλο,

Ἐπειδὴ ὁ Τύπος καὶ ἡ δημοσιογραφία ἀποτελοῦν «λειτούργημα» ὅταν αἱ ἐφημερίδες, ἰδία οἱ τοπικές, γράφουν πὼς ὁ «τάδε» ὑποψήφιος ἔχει τελειώσει ὅλα τὰ Πανεπιστήμια τοῦ κόσμου καὶ ὅτι εἶναι ὅπως ἔλεγεν ὁ Ἀριστοτέλης «κάτοχος παντὸς γνωστοῦ καὶτινων ἀγνώστων», ὑποχρεοῦνται, σεβόμενοι ἑαυτὰς νὰ μὴ ἀοριστολογοῦν καὶ νὰ μὴ ψεύδωνται, ἀλλὰ συγκεκριμένως ν' ἀναφέρωνται εἰς τοὺς συγκεκριμένους τίτλους κατομάζοντες εἰ δυνατὸν ἐπακριβῶς αὐτούς.

Καὶ τελευταῖον.

Πληροφορούμεθα πὼς ἑτοιμάζεται διὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ὁλόκληρος βομβαρδισμὸς «φωτογραφιῶν» πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ κοινοῦ, πείραμα ποὺ παλαιότερον εἶχεν σχετικῶς ἐπιτύχει, τὸ καταγγέλλομεν καὶ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ λαοῦ ὁ ὁποῖος πρέπει εὐθέως καὶ σκληρῶς ν' ἀπαντήσῃ πὼς δὲν τὸν συγκινοῦν πλέον οἱ φωτογραφίες καὶ τὰ ψευτοσυνθήματα, ἀλλὰ οἱ ἱκανότητες καὶ οἱ ἀγῶνες, ἡ οὐσία καὶ τὸ βάθος καὶ ὄχι ἡ λάμψις, ἡ «γυαλάδα» τῆς ἐπιφανείας. Ὅπως ἔλεγεν ὁ Σαίξπηρ «οὔτε ὁ καθαρὸς χρυσὸς ἔχει ἀνάγκην χρυσώσεως, οὔτε καὶ τὸ ρόδον ψιμιθίου» (κοινῶς φτιασιδιοῦ). Ὁ λαὸς αὐτὴ τὴ φορὰ πρέπει νὰ θελήσῃ τὸν καθαρὸν χρυσὸν καὶ τὰ ρόδα, αὐτοὺς ποὺ λάμπουν καὶ ἀκτινοβολοῦν, μόνοι τους, μὲ τὴ μόρφωσή των, τὴν ἀρετήν των τοὺς ἀγῶνας των καὶ τὸ ἦθος των. Μόνον ἔτσι θὰ γκρεμισθοῦν τὰ εἴδωλα — μόνον ἔτσι θὰ πᾶμε μπροστὰ καὶ μόνον ἔτσι θὰ ἐπιζήσωμεν εἰς τὴν χώραν αὐτὴν ποὺ λέγεται Ἑλλὰς καὶ ποὺ ὅπως πᾶμε ἂν συνεχίσωμεν ὅπως συνεχίζομεν θὰ καταστῇ «νεκρὰ χώρα» ὅπως ἄλλοτε οἱ «νεκρὲς πολιτεῖες», καὶ εἶναι ντροπὴ γιὰ τὴ γενιά μας.

Ὁ ἐθνικός μας ποιητὴς ὁ Παλαμᾶς μᾶς ἔλεγεν πὼς «χρωστᾶμε σὲ ὅσους ἦλθαν, πέρασαν, θὰ ᾽ρθοῦνε, θὰ περάσουν, κριτὲς θὰ μᾶς διιάσουν, οἱ ἀγέννητοι, οἱ νεκροί. «... καὶ εἶναι μεγάλη ἡ εὐθύνη μας στοὺς τωρινοὺς καιρούς...».

Κ.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ Ε.Κ. ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ ΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΜΑΣ

Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Κ. διὰ τηλεγραφήματός του συγχαίρει τὸν διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος μας διὰ τὴν πίστιν καὶ ἀφοσίωσίν του πρὸς τὰ Δημοκρατικὰ ἰδεώδη. Τὸ τηλεγράφημα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Κ. ἔχει ὡς ἀκολούθως:

7 ἐξ Ἀθηνῶν 1 7332 40 27 2300 Βουλευτικὸν, Κύριον Κυριάκον Καχρημάνην, Δικηγόρον, Ἀκαδημίας 76, Ἐνταῦθα.

«Εἶμαι βαθύτατα συγκινημένος ἀπὸ ἀφοσίωσίν σας εἰς Δημοκρατικὰ ἰδεώδη στοπ ὑπερήφανος διὰ τὸν λαόν μας καὶ πιστὸς εἰς τὴν ἐντολήν του μὲ τὴν συμπαράστασίν σας συνεχίζω ἀγῶνα στοπ σύνθημά μας εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ ἡ Δημοκρατία θὰ θριαμβεύσῃ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ»

ΩΦΕΛΗΣΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ Η ΠΤΩΣΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ

ΡΩΜΗ, 2. Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία.—Ἀπὸ σφυγμομέτρησιν τῆς κοινῆς γνώμης ἀπὸ εἰδικὸ ἰταλικὸ πρακτορεῖο, προκύπτει, ὅτι κατὰ τὴν γνώμη τῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ τῆς Ἰταλίας, τὸ σοβαρώτερο καὶ ταυτόχρονα εὐεργετικώτερο γεγονός, στὴν μεταπολεμικὴ Ἰταλία ὑπῆρξε ἡ κατάργησις τῆς δυναστείας, ποὺ ἐπέτρεψε στὴ χώρα νὰ ἀναπτυχθῆ ὁλόπλευρα καὶ νὰ καταλάβῃ ἐπίζηλη θέση στὴν οἰκογένεια τῶν Δυτικῶν χωρῶν. Ἡ σφυγμομέτρησιν γίνεται μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς μεγάλης περιοδείας τοῦ προέδρου Σαραγκὰτ σὲ ξένες χώρες. Ἡ περιοδεία αὐτὴ συντελέσε στὴν παραπέρα ἄνοδο τοῦ Ἰταλικοῦ γοήτρου στὸ Δυτικὸ Ἡμισφαίριο. Ὁ πρόεδρος Σαραγκὰτ θὰ ἐπισκεφθῆ τώρα τὶς ἀνατολικὲς χώρες, μὲ πρώτη τὴν Πολωνία, ὅπου θὰ βρίσκεται στὶς 15 τρέχοντος μηνός. Ὁ διεθνὴς τύπος ἐξαίδει μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ τὶς λαμπρὲς ἐπιτεύξεις καὶ τὴν ἀκόμα λαμπρότερη προοπτικὴ τῆς Ἰταλικῆς δημοκρατίας.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΝ

Τοῦ κ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΗΛ. ΚΑΧΡΗΜΑΝΗ, Δικηγόρου - Πολιτευτοῦ Λακωνίας

Εἰς τὴν συνάδελφον τῶν Ἀθηνῶν «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΗΡΥΞ» ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς ἡ κάτωθι ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος μας κ. Κυριάκου Καχρημάνη ἔχουσα οὕτω:

Ἀξιότιμε κ. Στεφανόπουλε,

Ἀπευθύνομαι πρὸς Ὑμᾶς καὶ οὐχὶ πρὸς οἱονδήποτε ἄλλον ἐκ τῶν 45 βουλευτῶν τῆς Ε. Κ., οἱ ὁποῖοι σᾶς ἠκολούθησαν καίτοι οἱ πλεῖστοι ὑπῆρξαν φίλοι μου, διότι σᾶς ἐθεώρουν ἀνέκαθεν καὶ σᾶς θεωρῶ ὡς ἕνα ἔντιμον καὶ εὐσυνείδητον πολιτικὸν ἀπὸ αὐτούς, ποὺ ὁ λαὸς εἴτε πολλὰ εἴτε ὀλίγα, πάντα κάτι περιμένει.

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 16ης Φεβρουαρίου 1964, ὅτε καὶ ἐγὼ εἶχα τὴν τιμὴν νὰ μετέχω τοῦ συνδυασμοῦ τῆς Ε. Κ. εἰς Λακωνίαν — στερηθεὶς τῆς βουλευτικῆς ἕδρας διὰ λόγους γνωστοὺς εἰς ὑμᾶς ἀπολύτως—ἡμεῖς καὶ ὁ Λαὸς τῆς Λακωνίας σᾶς ὑπεδέχθημεν ἐνθουσιωδῶς, ἀφοῦ καὶ ἔξωθεν τῆς πόλεως τῆς Σπάρτης σᾶς ἀναμέναμεν εἰς τὴν τοποθεσίαν «Μονοδένδρι» μὲ ἑκατοντάδα καὶ πλέον αὐτοκινήτων διὰ νὰ σᾶς ὑποδεχθῶμεν.

Τότε λοιπὸν ὁμιλοῦντες πρὸς τὸν Λαὸν τῆς Λακωνίας μεταξὺ ἄλλων εἴπατε ὅτι: «...Ἐγὼ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παραμείνω εἰς τὴν Ε.Ρ.Ε., διότι αὐτοὶ ἐπρόδωσαν τὸ Κυπριακὸ καὶ τὸν Λαό», ἐκαθέσατε δὲ τὸν συντηρητικὸν λαὸν τῆς Σπάρτης, ὁ ὁποῖος εἶχε μίαν ἰδιαιτέραν ἐκτίμησιν εἰς τὸ πρόσωπόν σας καὶ λόγῳ τῆς κροελεύσεώς σας, νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμά σας καὶ νὰ ἀγωνισθῆ κάτω ἀπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ε. Κ. ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου.

Ἔκτοτε συνέθησαν πολλὰ εἰς τὸ κόμμα, μικροπαρεξηγήσεις κ. τ. λ. καὶ ὑμεῖς πάντοτε ὑπήρξατε ὁ διαλλακτικὸς καὶ σώφρων ἄνθρωπος συμβιβάζοντας τὰ διεστῶτα καὶ ἐκδηλώνοντας τὴν πίστιν σας καὶ τὴν ἀφοσίωσίν σας πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Παπανδρέου. Ὅταν πρὸ μηνῶν σᾶς ἐπεσκέφθην τυπικῶς εἰς τὸ γραφεῖον σας μοῦ συστήσατε «ἐσεῖς οἱ νεώτεροι ν' ἀγωνισθῆτε ὅσον ἠμπορεῖτε διὰ τὴν Δημοκρατίαν ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ κ. Παπανδρέου».

Μετὰ λοιπὸν ἀπὸ ὅλα αὐτὰ κ. Στεφανόπουλε, ἀφοῦ ἀπεδοκιμάσατε τοὺς «προδότας», ἀφοῦ συγεμορφώθητε μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος τοῦ Κόμματος, αἰφνιδίως καὶ παραδόξως σᾶς βλέπομεν λαμβάνοντα τὴν ἐντολὴν καὶ σχηματίζοντα κυβέρνησιν μὲ τὸν «μαγικὸν ἀριθμὸν» τῶν 152, ἀριθμὸν ὁ ὁποῖος ὡς ὑμεῖς γνωρίζετε, καὶ εὐθέως εἰς μίαν ἔκρηξιν εἰλικρινείας σας εἰς τὴν Βουλὴν ὁμολογήσατε, δὲν ἐκπροσωπεῖ τὴν πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ καὶ ἑπομένως εἰκονικῶς ἀποτελεῖ κυβέρνησιν.

Μᾶς εἶπαν οἱ ψηφίσαντες ὑμᾶς ἀποστάται ὅτι θὰ προβοῦν εἰς ἀποκαλύψεις εἰς βάρος τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ τόσα ἄλλα, πλὴν τὰ θρυλούμενα καὶ φημολογούμενα «περὶ ἀποκαλύψεων» ἐνεθύμησαν εἰς ἡμᾶς τὸ γνωστὸν «ἔτεκεν ὄρος καὶ ἐγέννησεν μῦν» ἢ ὅπως τὸ λέγει ὁ λαὸς «κοιλοπόναγε βουνὸ καὶ γέννησε ποντίκι»...

Καὶ τώρα κ. Στεφανόπουλε εἶσθε ἕνας πρωθυπουργός, ὁ ὁποῖος τελεῖτε ὑπὸ τὴν κηδεμονία

ΠΡΟΣ ΔΙΑΣΠΑΣΙΝ ΚΑΙ Η ΕΡΕ

ΠΡΟΩΘΕΙΤΑΙ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΝ ΝΕΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

Ἡ ὀρκωμοσία τῶν νέων ὑπουργῶν, ἀντὶ νὰ ἐνισχύση τὴν κυβέρνησιν Στεφανοπούλου, κατέστη σε δυσχερεστέραν τὴν ἐπιβίωσίν της καὶ τοῦτο διότι, μετὰ τὴν ἀπώλειαν πάσης ἐλπίδος, ἐμφανίζονται καὶ πάλιν ἰσχυραὶ φυγόκεντροι τάσεις μεταξὺ τῶν μὴ ὑπουργοποιηθέντων. Καὶ τὰς τάσεις αὐτὰς ἐνισχύει ἡ πλήρης ὑποδούλωσις εἰς τὴν Δεξιάν, ἡ ὁποία μάλιστα ἐπιβάλλει κατὰ προκλητικὸν τρόπον τὰς θελήσεις της. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ε.Ρ.Ε. δὲν εὑρίσκεται εἰς καλυτέραν θέσιν. Πράγματι, καθολικὴ εἶναι ἡ γνώμη τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ὅτι ἡ ἑνότης καὶ ἡ πειθαρχία τῆς Ε.Ρ.Ε. σείονται ἐκ θεμελίων. Ἡ δημιουργηθεῖσα πλέον κατάστασις εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ὁμάδα τῆς Ε.Ρ.Ε. εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ καθίσταται, ἂν ὄχι ἀδύνατος, τοὐλάχιστον προβληματικὴ ἡ περαιτέρω ἄσκησις τῶν καθηκόντων τοῦ ἀρχηγοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Π. Κανελλοπούλου.

Διαπιστοῦται, πράγματι, ραγδαία αὔξησις τῆς ἐπιροῆς καὶ δραστηριότητος τῶν δύο ἄλλων ἐκ τῶν τριῶν ὁμάδων, ὁμάδος τοῦ «σκληροῦ πυρῆνος», ποὺ παραμέματος, καὶ τῆς ὑπὸ τὸν κ. Πιπινέλην ὁμάδος τῶν ἀνακτορικῶν.

Ὑπὸ ἐγκύρων πολιτικῶν παρατηρητῶν ὑπογραμμίζεται, ὅτι αἱ διασπαστικαὶ τάσεις ἐντὸς τῆς Ε. γνωστὸν σχέδιον τῶν ἀνακτορι- Ρ.Ε. ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸ κῶν κύκλων, περὶ διασπάσεως τῶν μεγάλων κομμάτων καὶ δημιουργίας σχημάτων προσκειμένων εἰς τὴν Αὐλήν.

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΖΗΤΟΥΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, ΗΓΕΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐν. Κέντρου κ. Γ. Παπανδρέου προετάθη, ὡς εἷς ἐκ τῶν ἡγετῶν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, διὰ νὰ συνδράμῃ τὴν ὑπὸ ἵδρυσιν «Ἀμερικανικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐλευθερίας» πρὸς ἀντιμετώπισιν, δι' εἰρηνικῶν μέσων, τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ Κομμουνισμοῦ. Ἡ πρότασις αὕτη ἀποτελεῖ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Δεξιᾶς, ἡ ὁποία, διαστραυλώνουσα τὴν ἔκθεσιν Βλάχου, προσπαθεῖ νὰ ἐμφανίση τὰ μέτρα δι' ἐπαναπατρισμὸν τῶν βιαίως ἀπαχθέντων ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν ὡς ὑπονόμευσιν τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας καὶ τὸν κ. Γ. Παπανδρέου ὡς ὑποστηρικτὴν τῆς Ἀριστερᾶς.

Σχετικῶς ὁ συνεργάτης τοῦ «Ἔθνους κ. Ἠλίας Π. Δημητρακόπουλος γράφει:

«Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Κ. κ. Γ. Παπανδρέου, εἰς ληφθεῖσαν χθὲς ἐξ Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐπιστολὴν ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τοῦ ἀμερικανικοῦ Συμβουλίου διὰ τὸν «Ψυχρὸν Πόλεμον» κ. Χένρυ Μάϊερς, προτείνεται ὡς εἷς ἐκ τῶν ἡγετῶν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, ὁ ὁποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ συνδράμῃ ἀποφασιστικῶς τὴν «Ἀμερικανικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐλευθερίας». Ἡ νομοθετικὴ κατοχύρωσις τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἐξετάζεται τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Καγκρέσσου τῶν Ἡνωμένων Πολιτεῶν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἵδρυσιν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς «Ἀκαδημίας» καὶ ἐλευθερίας χρηματοδοτουμένης ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου καὶ λειτουργούσης ὡς μιᾶς νέας κυβερνητικῆς ὑπηρεσίας τῶν ΗΠΑ.

Σχετικῶς ἐγνώσθη ὅτι ὁ κ. Μάϊερς καταθέτων προσφάτως ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων ἐπιτροπῶν τοῦ Κογκρέσσου, ὑπὲς τοῦ προτεινομένου νομοσχεδίου διὰ τὴν ἵδρυσιν Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἐλευθερίας, ἐδήλωσε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Μέγας, ἐνδεχομένως, συνεργάτης εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Ἐλευθερίας ἤθελεν εἶναι ὁ τέως πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος Γεώργιος Παπανδρέου. Οὗτος διὰ μόνης τῆς πολιτικῆς του ἐπιδεξιότητος ἔσωσε τὴν χώραν του ἀπὸ τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κομμουνιστῶν ἀνταρτῶν κατάληψιν τῆς Ἀρχῆς κατὰ τὰ τέλη

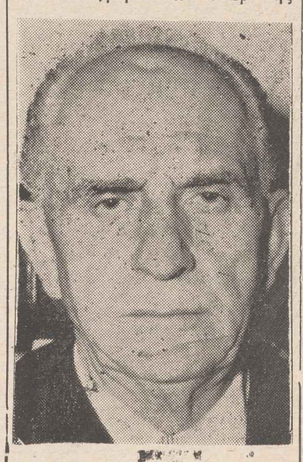

λειτουργίας τῆς Ἀκαδημίας πολιτικῶν διπλωματικῶν, στρατιωτικῶν, οἰκονομικῶν καὶ δημοσιογραφικῶν προσωπικοτήτων εἶναι:

α) Ἡ κυριοτέρα οὐχὶ στρατιωτικὴ πάειλὴ τοῦ Κομμουνισμοῦ ἔναντι τῶν ἐθνικῶν κομμουνιστικῶν ἐθνῶν, ἔγκειται εἰς τὴν διεξαγωγὴν πολιτικοῦ πολέμου ἐναντίον των διὰ τῆς προπαγάνδας, διεισδύσεως καὶ ἀνατρεπτικῶν ἐνεργειῶν.

β) Ἐὰν αἱ ΗΠΑ δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ βοηθήσουν τὰς μὴ κομμουνιστικὰς Κυβερνήσεις εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν κομμουνιστικῶν μεθόδων πολιτικοῦ πολέμου, περισσότερον ἀποτελεσματικὰ εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τὸ παρελθὸν τότε θὰ ὑπάρξουν περισσότερα Βιὲτ - Νάμ. Ἐπίσης θὰ ὑπάρξῃ μεγαλυτέρα ἐπέκτοισις τῆς κομμουνιστικῆς πολιτικῆς ἰσχύος τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου».

Σημειωτέων, ὅτι ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Ἐλευθερίας ἐπιδεικνύει ἡ ὑπὸ τὸν γερουσιαστὴν Φουλμπράϊτ παν ἰσχυρος Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Σχέσεων τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας.

Ἡ ἐκ τριῶν σημείων θέσις τῶν συνηγορούντων ὑπὲρ τῆς ἄνευ τῆς ἀμερικανικῆς στρατιωτικῆς παρεμβάσεως. Καί:

γ) Ἀναγκαῖον βῆμα πρὸς παροχὴν πλέον ἀποτελεσματικῆς βοηθείας τῆς φύσεως αὐτῆς ἡ ἐφαρμογὴ ἑνὸς προγράμματος ἐρευνῶν καὶ ἐκπαιδεύσεως, ποὺ θὰ καταστήσῃ ἱκανοὺς τοὺς δημοσίους καὶ ἰδιωτικοὺς τομεῖς τῆς ἀμερικανικῆς κοινωνίας ὅσον καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν πρόκλησιν τοῦ κομμουνιστικοῦ πολιτικοῦ πολέμου. Τὸ νομοσχέδιον τῆς «Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐλευθερίας» προτείνει ἓν τοιοῦτον βῆμα διὰ τῆς δημιουργίας νέας ἀμερικανικῆς κυβερνητικῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπὶ τοῦ θέματος οὐτοῦ, εἰδικώτερον ἐνδιαφέρον καὶ ἐπικαιρότητα διὰ τὴν Ἑλλάδα, παρουσιάζουν τὰ ἑξῆς δύο σημεῖα:

α) Εἰς τὴν πρόσφατον κατάθεσίν του ἐνώπιον τοῦ Κογκρέσσου, ὑπὲρ τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου, ὁ τέος ἀμερικανὸς ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ πρέσβυς εἰς Βραζιλίαν κ. Ἀδόλφος Μπέρλ ἐδήλωσε, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς:

Ἀπεδοκίμαζα τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ κολύτερα στοιχεῖα τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς κατηγοροῦντο ἐπὶ κομμουνισμῷ ὑπὸ ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγνώριζον τὴν διαφορὰν μεταξὺ ἑνὸς κομμουνιστοῦ καὶ ἑνὸς ἀνομοιοφωωτοῦ Αἱ ΗΠΑ δὲν δύνανται νὰ πληρώνουν τοιούτου εἴδους ἀνοησίας καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ κάποιο μέρος εἰς τὴν χώρον μας ὅπου θὰ γνωρίζουν τὴν διοφοράν». Καί:

δ) Εἷς ἕτερον τμῆμα τῆς προσφάτου κατοθέσεώς του ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς τοῦ Κογκρέσσου, ὁ κ. Χέρνυ Μάϊερς ὁ ὁποῖος εἰς τὸ παρελθὸν διετέλεσεν ἀνώτερος ἀξιωματοῦχος τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν ἐτόνησεν ὅτι:

«Ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις σκέπτεται, κυρίως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χρησιμοποιήσεως ἀστυνομικῶν καὶ στρατιωτικῶν μέσων εἰς προφύλαξιν κατὰ τοῦ κινδύνου κομμουνιστικῆς ἐπικρατήσεως. Μερικῶς διὰ τὸν λόγον αὐτὸν χορηγοῦμεν ὁπλισμὸν καὶ στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὰς βοηθουμένας ὑφ' ἡμῶν χώρας. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι δίδεται ὑπερβολικὴ ἔμφασις εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κράτος καὶ ρίπτεται εἰς τὸ περιθώριον ἡ μακροχρόνιος ἀνάγκη τῶν χωρῶν αὐτῶν νὰ ἀνοπτύξουν περισσότερον δημοκρατίαν διὰ μέσου ὁμαλῆς πολιτικῆς προόδου...».

ΗΛΙΑΣ ΔΗΜΗΤΠΟΥΛΟΣ»

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΗ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΙΣΤΗ»
ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΗΝ ΑΡΕΤΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ!

Διαμαρτυρίαι

Οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων Παπαδιανίκων καὶ Καστορίου Λακωνίας δι' ἐπιστολῶν των πρὸς τὴν ἐφημερίδα μας διαμαρτύρονται διότι τὰ γυμνάσιά των (Α' Βαθμίδος εἰς Παπαδάνικα καὶ πλῆρες Γυμνάσιον μετὰ Λυκείου εἰς τὸ Καστόριον) παραμένουσιν ἄνευ καθηγητῶν μὲ πλείστας ὅσας ἐλλείψεις. (Τὸ γυμνάσιον Καστορίου εἰδικῶς ἔχει 270 μαθητὰς μὲ τρεῖς καθηγητάς...). Ὡσαύτως οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Γεωργιτσίου διαμαρτύρονται διότι τὸ ἱδρυθὲν εἰς τὸ χωρίον των ἀπὸ τοῦ ἔτους 1964 γυμνάσιον Α' βαθμίδος δὲν ἐλειτούργησεν εἰσέτι.

Τοιαῦται διαμαρτυρίαι ἀκούονται καὶ ἀπὸ Μολάους τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΗΛΙΑ ΚΑΧΡΗΜΑΝΗ
ΒΛΑΧΙΩΤΙ — ΛΑΚΩΝΙΑΣ

ΠΟΤΑ ΠΟΡΤΟΚΑΛΛΑΔΕΣ
Τὰ εὐγενεστότερα τῆς Ἑλλάδος
ΑΔΕΛΦΟΙ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΙ
ΣΠΑΡΤΗ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ "ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ"
ΜΟΥΛΑΓΙΑΝΝΗ-ΚΑΖΟΥΡΗ
6 ΣΟΚΡΑΤΟΣ 6
ΜΕΤΑΞΥ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ.532-663

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΟ!

«Θέλομεν Δημοκρατίαν. Θέλομεν τὴν ἀποκοπάστασιν τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος. Δὲν δεχόμεθα νὰ κυβερνοῦν ἄνρθωποι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐκφράζουν τὴν θέλησιν τοῦ Λαοῦ. Δὲν δεχόμεθα νὰ συγκυβερνᾶ ἡ Ε.Ρ.Ε τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔχει ἀποδοκιμάσει. Καὶ εἰδοποιοῦμεν: Θὰ ποιλαίσωμεν. Αἱ σκοτεινναὶ δυνάμεις κοιλοῦνται νὰ ποιραμερίσουν. Ὁσαδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὰ ἐμπόδια, θὰ σαρωθοῦν ἀπὸ τὴν ὀργὴν τοῦ Λαοῦ».

Αὐτὰ ὅλα δὲν εἶναι νόμιμος Κυβέρνησις. Εἶναι παράνομος Κυπριανόμος Κυβέρνησις. Οἱ 45 ἀποστάται, ἐν ὀνόματι ποίου τίτλου κυβερνοῦν; Ποῖον ἐκπροσωποῦν; Τοὺς συνοδεύει ὄχι ἡ ἐμπιστοσύνη, ἀλλὰ ἡ ἀγανάκτησις καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ δημοκρατικοῦ λαοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Ἔχουν ἀποδοκιμασθῆ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς φίλους των. Καὶ ἡ Ε.Ρ.Ε. μὲ ποῖον δικαίωμα συγκυβερνᾶ; Ἔχει τοποθετηθῆ ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν λοιὸν εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν. διατὶ εὑρίσκεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν;

Αὐτὰ ὅλοι δὲν νόμιμος Κυβέρνησις. Εἶναι παράνομος Κυβέρνησις. Εἶναι παραβίασις ττοῦ Πολιτεύματος καὶ πρόκλησις τοῦ λαοῦ. Εἶναι ἐξευτελισμὸς προσώπων καὶ ἀξιωμάτων καὶ θεσμῶν. Αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις ὄχι μόνον δὲν ἐκφράζει τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ δὲν ἐκφράζει οὔτε κὰν τὴν ἐλευθέραν θέλησιν τῆς Βουλῆς. Ἐκφράζει μόνον τν διεισμὸν καὶ τὴν διαφθορὰν τῆς Βουλῆς.

Ἤλπιζαν οἱ βιασταὶ τῆς λαϊκῆς θελήσεως ὅτι μὲ τὴν ἐπίτευξιν τῶν 152 θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτύχουν ἀποκαρδίωσιν καὶ κάμψιν τοῦ λαοῦ καὶ ἐγκοπάλειψιν τοῦ ἀγῶνος. Ἐνῶ ἔχει συμβῆ ἀκριβῶς τὸ ἀντίστροφον. Ἡ ἐξόργισις τοῦ λαοῦ.

Δὲν ὑπάρχουν, ἐπομένως, ἐπχειρήματα ἐναντίον τῶν ἐκλογῶν. Ὑπάρχουν μόνον σοφίσματα. Μία εἶναι ἡ ἐξήγησις: Ὁ τρόμος ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ. Καὶ δι' αὐτὸ κοπασκευάζουν ψευδεῖς Κυβερνήσεις, ἀνδρείκελα Κυβερνήσεων. Καὶ προσπαθοῦν νὰ κερδίσουν χρόνον. Ἀλλὰ ματαιοπονοῦν. Ἡ ὥρα τῶν ἐκλογῶν ἔχει σημάνει. Εὑρισκόμεθα, εἴτε τὸ θέλουν εἴτε ὄχι, εἰς προεκλογικὴν περίοδον.

Εἶπεν ὁ Πρόεδρος τῆς σημερινῆς ψευδοκυβερνήσεως, κ. Στεφανόπουλος, ὅτι θὰ γίνουν αἱ ἐκλογαὶ ὅταν ἐπέλθῃ γοιλήνη Ὅταν ἀποκατασταθῆ ἡ ὁμαλότης. Ἀλλὰ ἡ ὁμαλότης δὲν πρόκειται ν' ἀποκαταστοθῆ, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ ἡ παραβίασις τοῦ Πολιτεύματος, ἐφ' ὅσον εὑρίσκεται εἰς τὴν Ἀρχὴν Κυβέρνησις, τὴν ὁποίαν ἀποδοκιμάζει ἡ μεγίστη πλειοψηφία τοῦ Λοιοῦ.

Ἡ ἀνωμαλία δὲν εὑρίσκεται ἐκτὸς τῆς Κυβερνήσεως. Ἀνωμαλίαν ἀποτελεῖ αὐτὴ ἡ ὕπαρξις τῆς Κυβερνήσεως. «Ἀνωμαλία» εἶνοι τὸ βαπτιστικόν της ὄνομα. «Κυβέρνησις» εἶναι ψευδώνυμον Ὅταν αὐτὴ παρέλθῃ, συμπορέρχεται ἡ ἀνωμαλία. Καὶ ὅταν προκηρυχθοῦν ἐκλογαί, ἀποκαθίσταται αὐτομάτως ἡ ὁμαλότης.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΩΝ ΥΠΟΠΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ἡ σφοδρὰ ἀντίδρασις τῶν σκοτεινῶν καὶ ἀοράτων δυνάμεων τῆς καθεστηκυίας τάξεως, τῆς ὁποίας τὰ συμφέροντα ἐθίγοντο ἐκ τῆς ἀλματώδους προσπαθείας οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας, ἀπετέλεσεν ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια αἴτια τῆς σημερινῆς κρίσεως ἐτόνισεν ὁ τ. ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου.

Ὁμιλῶν εἰς τὸ σεμινάριον «Ἑλληνικὴ Κληρονομία», τὸ ὁποῖον παρακολουθοῦν διακεκριμένοι Ἀμερικανοὶ καὶ Ἕλληνες ἐπιστήμονες καὶ διανοούμενοι, ὁ κ. Α. Παπανδρέου ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ἡ Δημοκρατία ἐν τῇ πράξει», λαμβάνων ὡς παράδειγμα τὴν ἑλληνικὴν πολιτικὴν κατάστασιν. Ἐν ἀρχῇ ἀνεφέρθη εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ ὁ συγκεντρωτικὸν σύστημα τῆς διοικήσεως — δύο παράγοντας ποὺ ἔχουν ὡς συνέπειαν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ παραγοντισμοῦ, τῶν «ρουσφετιῶν» κ.λ.π. μὲ ἀποτέλεσμα ὁ βουλευτὴς νὰ ἐνδιαφέρεται περισσότερον διὰ τὸ ἀτομικὸν συμφέρον του καὶ ὀλιγώτερον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κόμματός του ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος.

Ἐπίσης, ὁ κ. Α. Παπανδρέου ἀνεφέρθη καὶ εἰς τὴν ἐπιρροήν, τὴν ὁποίαν ἀσκοῦν ὠργανωμέναι ὁμάδες ἢ τάξεις, τονίσας ὅτι ἡ ἐπιρροὴ αὐτὴ τότε μόνον εἶναι δημοκρατική, ὅταν αἱ ὠργανωμέναι ὁμάδες εἶναι δημοκρατικῶς διαρθρωμέναι.

Εἰς τὰ πλαίσια τῶν ὠργανωμένων αὐτῶν ὁμάδων ἀτόμων, ὁ κ. Α. Παπανδρέου ἀνεφέρθη καὶ εἰς τὴν καθεστηκυίαν τάξιν, τὸ «ἐστάμπλισμεντ» ὡς εἶναι γνωστὸν διεθνῶς, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποδίδεται συνήθως μὲ τὸν ὅρον «σκοτειναὶ δυνάμεις».

Πρόκειται, εἶπε, περὶ συμμαχίας συμφερόντων ποὺ ἀσκεῖ μεγίστην ἐπιροὴν καὶ εἶναι κατὰ τοῦτο ἀντιδημοκρατικὴ — διότι ἀσκεῖ ἐπιροὴν δυσαναλόγως μεγάλην ἐν σχέσει μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν της. Ἡ συμμαχία αὐτὴ εὑρισκομένη συνήθως εἰς ληθαργικὴν κατάστασιν, ἀναπτύσσει μεγάλην ἀντίδρασιν εὐθὺς ὡς ἀπειληθοῦν τὰ συμφεροντά της.

Ἡ ἀντίδρασις τῶν σκοτεινῶν αὐτῶν δυνάμεων, ἐτόνισεν ὁ κ. Α. Παπανδρέου, διαδραματίζει ἐπίσημον ρόλον εἰς τὰς χώρας ποὺ ἀγωνίζονται διὰ τὴν ἀνάπτυξίν των. Καὶ ἡ προσπάθεια ἀναπτύξεως ἔχει εἰς τὴν ἐποχήν μας δύο κύρια χαρακτηριστικά: 1) εἶναι ἐνσυνείδητος, 2) εἶναι ἐπιτακτική.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς μία δημοκρατικὴ κυβέρνησις καλεῖται νὰ κινητοποιήση ὅλας τὰς ὑλικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις τοῦ Ἔθνους διὰ τὴν ταχεῖαν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξίν του. Δὲν εἶναι συνεπῶς περίεργον ὅτι ἡ προσπάθεια αὕτη ἔρχεται εἰς σύγκρουσιν καὶ προκαλεῖ τὴν ἀντίδρασιν τῶν σκοτεινῶν ἀοράτων δυνάμεων. Εἶναι ἐπίσης γνωστόν, ὑπεγράμμισεν ὁ κ. Α. Παπανδρέου, ὅτι εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας ὁ ἀγν πρὸς κατάληψιν τῶν ἐμποδίων ποὺ παρεμποδίζουν τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν προσλαμβάνει ἐντόνως ἐθνικιστικὸν χαρακτῆρα.

Ἡ σημερινὴ ἑλληνικὴ κρίσις — ἐτόνισεν ὁ κ. Α. Παπανδρέου — ὀφείλεται βασικῶς εἰς τρεῖς παράγοντας: 1) Τὴν μαχητικὴν καὶ ἀποφασιστικὴν ἐξόρμησιν, μετὰ τὴν 16ην Φεβρουαρίου, πρὸς οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας καὶ τὴν ἀνακατανομὴν τοῦ εἰσοδήματος πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀπορωτέρων τάξεων, 2) Τὴν σφοδρὰν ἀντίδρασιν τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων καὶ τοῦ παρακρατικοῦ μηχανισμοῦ ποὺ εἶχε δημιουργηθῆ κατὰ τὴν τριακονταετίαν τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ὑπὸ τῆς Δεξιᾶς — ἀντίδρασιν ὀφειλομένην εἰς τὸ ὅτι ἐκ τοῦ προγράμματος ἐθίγοντο τὰ συμφέροντα τῆς καθεστηκυίας τάξεως.

ΜΕ ΤΗΝ ΚΡΑΥΓΗ ΠΑ-ΠΑΝ-ΔΡΕ-ΟΥ ΑΠΕΔΟΚΙΜΑΣΘΗ Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΑΣΣΟΝΑ

ΛΑΡΙΣΑ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀπεδοκιμάσθη ἀγρίως μὲ τὴν κραυγὴ «Ζήτω ὁ Παπανδρέου» ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Ἐλασσόνος ὁ τολμήσας νὰ παραστῆ εἰς τὰς χθεσινὰς ἑορτὰς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως ἀποστάτης ὑφυπ)ργὸς κ. Τάκης Γεωργίου.

Πρὸς ἐκφοβισμὸν τῶν ἀγανακτισμένων τέως ψηφοφόρων του, ἡ Χωροφυλακὴ ἔσπευσε, εὐθὺς ὡς ἤρχισαν αἱ ἀποδοκιμασίαι, νὰ συλλάβῃ 8 νέους. Ἡ σύλληψις τῶν πολιτῶν αὐτῶν, ἐκορύφωσε τὴν ἀγανάκτησι τῶν κατοίκων τῆς Ἐλασσόνος, οἱ ὁποῖοι διεμαρτύροντο ἐντονώτατα πρὸς τὶς ἀρμόδιες πολιτικὲς καὶ ἀστυνομικὲς ἀρχές. Τελικῶς, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπιμονὴ τῶν κατοίκων τῆς Ἐλασσόνος, οἱ συλληφθένες ἀφέθησαν ἐλεύθεροι.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ Διαμέρισμα 3 δωματίων κ.λ.π. Ὁδὸς Κεδρινοῦ 83, μία στάσις πρὸ τοῦ Τέρματος Ἁγίου Δημητρίου (Ἀμπελόκηποι).
Πληροφορίαι, Τηλέφωνον 311.575.

ΛΙΓΑ ΑΠ' ΟΛΑ

ΔΙΑΦΟΡΑ

Νενέκος Δημήτριος. Ἰσχυρὸς πρόκριτος καὶ ὁπλαρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως. Τὸ 1827 ἐπροσκύνησε τὸν Ἰμβραὴμ, παρώτρυνε δὲ καὶ ἄλλους εἰς ὑποταγήν, ἐπικηρυχθεὶς ὅμως ὑπὸ τοῦ Κολοκοτρώνη ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Σαγιᾶ.

Σημ. Δημ. Π. Τέτοιους «Νενέκους» δυστυχῶς ἔχομεν ἀρκετούς. Σ' αὐτοὺς ἀνήκουν οἱ γνωστοὶ ἀποστάται «τὰ ρετάλια τοῦ πολιτικοῦ μας κόσμου», ὅπως ἀπεδείχθη, γιὰ τοὺς ὁποίους «Σαγιᾶς» πλέον θὰ εἶναι ὁ λαὸς καὶ πολὺ σύντομα. Εὐθὺς ὡς θὰ ὁδηγηθῶμεν πρὸς τὰς ἐκλογάς!

●

«...Οἱ λαοὶ φέρονται πρὸς κατάργησιν τῶν μοναρχικῶν θεσμῶν.. Οἱ λαοὶ φέρονται πρὸς τὴν πλήρη ρη Δημοκρατίαν.. Ἀπὸ τοὺς Βασιλεῖς ἐξαρτᾶται νὰ καταστήσουν τὸν χρόνον τῆς διαρκείας αὐτῶν μακρότερον ἢ βραχύτερον. Ἀπὸ αὐτοὺς καὶ μόνους».

Ἀπὸ ἀγόρευσιν τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων 10—11 Αὐγούστου 1917.

●

Κάρολος Α' Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας (1600—1649).

Ἀνελθὼν ὁ Κάρολος εἰς τὸν θρόνον εὑρέθη ἀντιμέτωπος λαϊκοῦ ἀναβρασμοῦ. Πείσμων καὶ ἄκριτος, ἐπέμεινεν εἰς τὴν πολιτικὴν γραμμὴν τοῦ πατρός του, γραμμὴν ἀπολυταρχικῶν ἀντιλήψεων, καὶ σκανδάλων. Πᾶσα συνεργασία του μὲ τὴν πανίσχυρον Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ἀπεδείχθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἀδύνατος. Διέλυσεν τὴν Βουλὴν ἐπανειλημμένως καὶ ἐζήτησεν νὰ κυβερνήση διὰ διαταγμάτων τὴ χώρα του. Πάντοτε, χωρὶς οὐδέποτε νὰ ὑποχωρῇ, ἐπέμεινεν, προσταθῶν νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τῆς διαιρέσεως τῶν ἀντιπάλων του καὶ διὰ τῆς ἀπάτης. Τοιουτοτρόπως ἔφερε μοιραίως τὸν ἑαυτόν του καὶ τὴν Βασιλείαν εἰς τὴν καταστροφήν. Ἔκτακτον δικαστήριον ἐκ μελῶν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων (1649) ἐδίκασε τὸν Βασιλέα ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ, ἀντιτάσσοντα σθεναρῶς τὰ ἀπολυταρχικά του δικαιώματα. Ἡ ἀπόφασις κατεδίκασε τὸν Κάρολον εἰς ἀποκεφαλισμόν, ὡς τύραννον, προδότην, φονέα καὶ ἐχθρὸν τοῦ λαοῦ. Τὴν πρωΐαν τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου 1649 ὡδηγήθη εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Οὐάϊτχωλ καὶ ἐκεῖθεν δι' ἑνὸς παραθύρου ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἰκρίωμα. Ὁ δήμιος ἔδειξε τὴν κεφαλὴν τοῦ Βασιλέως λέγων: «Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ ἑνὸς προδότου!»ζ

ΟΙ ΞΥΛΟΚΟΠΟΙ ΚΙ Η ΒΕΛΑΝΙΔΙΑ

Τὴ δρῦ τὴ σκίζουν ἄπονα
μὲ σφῆνες ποὺχουν κάνει
ἀπὸ τὸν ἴδιο της κορμό,
κι' ἐκείνη πρὶν πεθάνει:

«Τί κι' ἂν μέ δέρνουν τὰ σφυριὰ
καὶ τὰ πριόνια φίδια;
Μόνον οἱ σφῆνες μὲ πονοῦν
ποῦναι ἀπὸ μὲ τὴν ἴδια!...».

Ἀπὸ τοὺς Αἰσωπείους Μύθους.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

«Τὸ θεῖο δὲ βρίσκεται σὲ κεῖνο ποὺ πραγματοποιήθηκε, ἀλλὰ σὲ κεῖνο ποὺ θὰ γίνῃ, σὲ κεῖνο ποὺ ἀλλάζει».

ΓΚΑΙΤΕ

«Ἡ ἁπλότητα τῆς ζωῆς, τῆς ἐνδυμασίας, τῆς κατοικίας, τῆς τρο